

V¹/₂stavu zahájili sáňkování-m

V neobvyklých sportovních disciplínách se změnily síly více jak dvadesítky sáňkařských nadšenců. Výstava o sáňkování v Krkonoších představuje exponáty, na kterých se jezdilo na horách v minulém století.

Stadion manážel Zátokových ve Vrchlabí nepatřil poslední lednové úterý atletům, ale účastníkům netradiční vernisáže výstavy Sáňky, saně, vlnky. Historik Jiří Louda z vrchlabského muzea KRNAP a trenér bývalého lyžaře Aleš Suk se ujali rolí startéra a rozhodčího. V disciplíně, nazvané kdo dál, se hodnotila vzdálenost, kterou závodníci po rozjezdu z kopečka ujedou na stadiónu. K vidění byly sáňky různých velikostí i tvarů. S určitostí je možné konstatovat, že všechny vznikly v minulém století. Na start závodu v rychlosti se postavili jen ti nejodvážnější. Vytvořená trať byla jednak už dost rozjezdová a vytvořená boule dávala tušit, že v hromadném rozjezdu dostane do cíle jen ten, kdo vyrazí nejrychleji. Tušení se vyplnilo, a tak kromě jednoho závodníka, skončili ostatní zapíchnuti ve sněhové příměsi. „I když se závodilo jako o život, k žádnému nedošlo. Jsem rád, že na netradiční zahájení výstavy přišlo tolik sáňkování chtivých nadšenců. A to včetně z nich nesešla na saních víc jak deset let,“ říká rozhodčí Aleš Suk. Po vyhlášení výsledků se účastníci odebrali do muzea KRNAP v klášteře Augustiniáně, kde vernisáž pokračovala. Je škoda, že mladá generace sáňuje minimálně. Možná je to i tím, že přímé výchově a veškolní se podle ministerských pokynů sáňkovat nesmí. Nepřipravují tak účastníci dnešní mládež o jednu ze zimních radovánek? Vždyť sáňky patřily do rodin daleko dříve než platové boby nebo lopaty.